

PŘEMOSTĚNÝ Z PRAVOdaj

den čtvrtý

Do ticha se vkrádají první sluneční paprsky, nastává sobota. Otevřete víčka, protáhněte se a pěkně se na sebe usmějte do zrcadla. „Je to tady,“ řekněte si. Nevíte co? Ale no tak. Dneska se přece koná legendární HARD PARTOŠKA! Divadlo F. X. Kalby s jejich Celou, Cílená nejistota a Bukkake Brothers. To ale ještě není všechno, protože jako poslední nám zahraje DS KÁŤAJEBÁRAJE SKÁLA představení JÁ + JÁ = ♥.

Party končí až ve čtyři ráno, takže doporučuji silné kafe a dlouhý spánek. A taky peněženku.

Mimoto Vás čeká hromada dalších představení a k nim nezapomenutelné diskuze. Celým dnem Vás opět provází Přemostěný zpravodaj – tentokrát se můžete dočíst o Petru Vášovi, o semináři Herectví a samozřejmě je tu pro Vás nová soutěž! Neopomeňme magickou věštinu s její dnešní, tedy sobotní věštbou. Ve volných chvílích si ale přece jen odpočínáte (žádné tlačení, možná jen malinké popostrčení), protože takovou partošku si nechcete nechat ujít. Nehledě na to, že dnes je předposlední den celého festivalu, tudíž čas k pláči.

Ted' ale ještě ne. Nahod'te úsměv, učeš'te se a vzhůru do Metra!

Denisa Černá

rozhovor s Petrem Vášou

Petr Váša. Jeden z lektorů naší drahocenné a milované poroty, fyzický básník, muzikant, malíř a zkrátka umělecky velmi založený člověk. Že Vás fascinuje a chcete o něm vědět něco víc? Tak to jste na správné adrese. V dnešním čísle totiž přináším exkluzivní rozhovor právě s ním. Scházíme se v domluveném čase, po skončení první páteční diskuze. Nutno podotknout, že se (zejména druhá polovina) diskuze vedla ve velmi pozitivním duchu. Všichni chválili, jak jen mohli. Jdeme tedy na příjemný mostecký vzduch, kde se bez okolků pouštíme do otázek a odpovědí.

Jako první mám pro Vás zahřívací otázku. Jak se dnes máte?

Výborně. Celá přehlídka se mi velmi líbí, ale je zajímavé, jak se to celé v některých okamžicích hezky propojuje, a člověk je ještě nadšenější, než byl předtím. Takže ano, teď jsem v takovém euforickém rozpoložení.

Na přehlídce se Vám tedy líbí? Jaké z ní máte zatím pocity?

Shodou okolností mám teď období, kdy celý měsíc jezdím po přehlídkách, vlastně úplně neplánovaně. Nechci říct, že je navzájem porovnávám, jelikož je to všude jiné, ale ze sobeckého důvodu mě zajímá, jestli kromě příjemné atmosféry zažiji i něco mimořádného, výjimečného. A jsem opravdu moc rád, že už teď, druhý den, mám pár takových zážitků za sebou.

Jaký máte vztah k činnosti lektora? Přejde vám obtížné dávat lidem kritiku?

Dlouho jsem si myslel, že lektora nikdy dělat nebudu. Měl jsem totiž dost zážitků s protivnými chytrolínami, z čehož jsem získal dojem, že být v porotě je otrava pro všechny. Pak jsem se ale náhodou dostal do role porotce. V této situaci jsem pochopil, že publikum i herci názory slyšet chtějí, že je mají

...pokračování rozhovoru na následující straně..

rádi a opravdu je to zajímavá. A pokud se lektoři nepředvádí, tak je to vlastně pro všechny dobré. Máme možnost slyšet, co se o běžných představeních odehrává v hlavě publika. Jakoby si simulujeme jinak nevyřčené děje. Když nic jiného, tak si každý může představit, co se po inscenaci děje v hlavě diváka. Například teď jsme viděli debatu, kdy na jedno výrazné představení bylo několik velmi protichůdných názorů. Myslím si, že soubor, který inscenaci odehrál, by se jindy k této zkušenosti nedostal. Že by někdo řekl „ano, rozhodně ano“ a někdo „ne, rozhodně ne“, přičemž by oba názory byly podložené.

Kdy jste se začal věnovat divadlu, umění? Věděl jste odmalička, že chcete něco takového dělat, nebo jste k tomu musel najít cestu?

Myslím, že jsem odmalička věděl, že se chci věnovat nějakému z uměleckých oborů. Nemohl jsem se ale rozhodnout jakému, protože výtvarné, literární, hudební i pohybové věci mne přitahovaly stejnou měrou. Nakonec jsem asi v sedmadvaceti letech přišel s myšlenkou fyzického básnictví. Měl jsem v té době rockovou kapelu, a byl jsem právě v tom věku, kdy si říkáte, jestli umřít, nebo dělat něco jiného. Tak jsem se rozhodl dělat něco jiného. Všechny své zájmy a fascinace jsem tedy spojil dohromady, jelikož jsem se definitivně rozhodl, že si nechci vybrat jen jeden obor.

Pořádáte nějaké semináře nebo jiné akce v rámci fyzického básnictví?

Někdy je pořádám často, někdy ne. Nemám v tom žádný systém. Dělán to jako hobby, nepracuji pro žádnou organizaci. Když mi někdo zavolá a nabídka se mi líbí, tak

něco udělám. Proto jsem měl teď kurz v Liberci, protože mě tam pořadatelé chtěli. Předtím jsem byl třeba v divadle v Lounech, kde jsem dělal fyzické básnictví s místní ZUŠ. Také mám přednášky na vysokých uměleckých školách, pracoval jsem i s mentálně postiženými. Je to pestré.

Co Vás láká na divadle?

Teď nevím, jak odpovědět, aby to nebylo banální. Na jedné straně mě láká to, co mě láká na všech uměleckých projevech. Na druhé straně si teď vzpomínám, jak Milan Schejbal před chvílí mluvil o specifickosti divadla. Všichni se balí, že když přijdou nová média (televize, internet), tak už nebude nikoho divadlo zajímat. A to se vlastně nestalo. Dříve lidé chodili do divadla, protože neměli alternativu. Nyní dokážeme více ocenit, čím je divadlo specifické. To mě baví. Ta intimita, bezprostřednost, jistota, že koukáte na něco, co se nebude opakovat. Myslím si, že právě toto je velice cenné – jak pro diváky, tak aktéry.

Kromě uměleckých směrů, kterým se tak hojně věnujete, máte i jiného koníčka? Zvláštní sbírku, cokoliv trochu divného?

Já mám pocit, že celý můj život je divný koníček. Věnuji se čtyřem až pěti uměleckým směrům, což mě vcelku zaměstnává. Když dělám nějaké výtvarné projekty, tak občas sbírám divné věci, které používám ke své práci (zastaví se) výrobě. Schválně neřeknu práci, protože nerozlišuji mezi prací a zábavou. Nějak nevím, jestli jsem líný, nebo pilný. Jestli pracuji hodně, nebo málo. Protože vše, co dělám, je vlastně moje práce, ale také moje zábava.

Veronika Jelínková

reportáž

Včera bylo 27. března. Včera byl pátek. Včera jste měli úžasnou a jedinečnou možnost zhlédnout inspirativní představení, muzikál s názvem Šakalí léta. Zahrál nám ho divadelní spolek TYL Rakovník. Už v 18:40 (tzn. 20 minut před začátkem) se do ZUŠ F. L. Gassmanna začaly hrnout davy lidí, kterým dělalo značné potíže pochopit, že je do Velkého sálu OPRAVDU ještě pustit nemůžeme, a že kdyby ráčily vytrvat ještě pár minut, byli bychom jim moc vděční.

Hráze byly prolomeny a my byli nuceni onu lítou zvěř dychtící po divadelním zážitku odlístkovat a vpustit na její sedadla. Upřímně, nečekala jsem, že přijde tolik diváků. Sál byl již ze tří čtvrtin plný a dovnitř pořád vcházeli lidé. Když už se zdálo, že se snad celá místnost musí nafouknout, aby se tam všichni vešli, bylo 19:00 a nějaký-drobný a už i my, organizátoři a redakce, jsme se mohli jít uvelebit do pohodlných sedaček.

A teď to přijde: Nikdy jsem Šakalky neviděla. Hanba mně. Ale možná právě proto pro mě byly tak skvělým zážitkem. Od začátku muzikálu jsem se dobře bavila. Pěvecká čísla byla skvělá a zpracovaná. Co se však týče ozvučení, mělo malé mouchy, na kterých by bylo dobré zapracovat.

Vnímala jsem uvolněnou a veselou atmosféru, která v sále panovala. Připadá mi, že se všichni dobře bavili. Jen jednou jsem se cítila poněkud stísněně. Bylo to ve chvíli, kdy železná konstrukce na kolečkách byla herci odstrčena příliš prudce a kdyby nebylo pohotového zásahu Petra Váši, který ji zadržel, určitě by spadla z pódia.

Velmi příjemná věc byla nabízená káva. Já jsem sice musela zdvořile odmítnout, ale jakási mužská postava vedle mě si na ní jistě pochutnala. Sledovala jsem mladé herečky, které s podnosy obcházely řady diváků a nabízely jim horký nápoj v porcelánových jemně malovaných šálkách. Ještě více to prohloubilo hezkou atmosféru a podpořilo zapojení diváků do příběhu.

Skoro mi bylo líto, že Šakalí léta skončila. Ale poté, co se panu Prokopovi vrátily chybějící smysly a užíval si lahodné chuti chleba, chleba s hořčicí, sekané, sekané s hořčicí a nakládaných okurek, už nebylo příliš co vyprávět. Představení nemohlo končit ničím jiným, než rytmičkou děkovačkou a následnými úsměvy pobavených diváků.

Natálie Kučerová

RS Divadla Vydýcháno – Vyskočit z kůže

recenze

V pozdních čtvrtěčních hodinách se nám představilo RS Divadla Vydýcháno z Liberce s inscenací nazvanou Vyskočit z kůže/Problém. Hra byla inspirována jedním z nejčastějších problémů dnešní (nejen) mladé generace – nechtěným těhotenstvím. S ním se potýká i hlavní hrdinka a po dobu představení váhá, jak a zda vůbec tento problém řešit. Jít na potrat, či ne? A co je vlastně po skončení života? Aby si dokázala odpovědět, zachází do nejrůznějších zákoutí a za pomoci svých přátel odhaluje pravdu na vlastní kůži.

Postavy byly ztvárněny vždy minimálně dvěma navzájem se doplňujícími herci. Spolupráce zde fungovala na výbornou a dodávala představení úplně nový rozměr. Za zmínku také jistě stojí práce se symbolikou, která diváka zaujme. Zvukový doprovod trefně zapadal do každé scény. Herci předvedli čistý

a nekřečovitý výkon. Bylo jim velmi dobře rozumět a působili naprosto přirozeně.

Tomáš Archmann

rozhovor s režisérkou Michaelou Homolovou

Proč jste si vybrali právě tento příběh?

Vybrali jsme si ho, protože je to příběh, který se bytostně dotýká děvek v tomhle věku a v podstatě se něco podobného může přihodit komukoliv. Také když jsme si hru přečetli, veškeré reakce byly velice pozitivní, neboť je nám tato problematika velmi blízká.

Jak jste k příběhu přišli?

Já znám autorku, Zuzanu Ferenczovou, již delší dobu, a dokonce jsem i v jedné z jejích her hrála. Tuto hru inscenovali také v Divadle v Dlouhé, kde funguje jakási slovenská sekce herců, která jí hrála ve slovenštině za pomoci

loutek. Když jsme se tedy se souborem bavili, co bychom mohli hrát, tak jsem si na hru vzpomněla, přinesla jsem jí a ona se zalíbila.

Pro jaké publikum tuto hru obvykle hrajete?

Dnes jsme jí hráli prvně a pevně věříme, že jí budeme pro mládež a dospělé hrát i nadále. Rádi bychom se s ní podívali i na nějaké festivaly, pokud se chytne. Děkuji paní Homolové za rozhovor a s několika úsměvy se loučíme.

Tomáš Archmann

zápis z diskuse

Názory diváků:

- Hezky zahrané, srozumitelné, reálně zpracované, upřímné.
- Někteří se zpočátku zalekli tématu, a toho, že to bude na lidi tlačit. Naštěstí to tak nebylo.
- Čisté provedení, dobře provedený skok.
- Bavili nás mísy a kuličky.
- Hezká symbolika.
- Atmosféra = příjemná nervozita.
- Někomu nesesedla mamka v pyžamu.

Názory lektorů:

- Mohlo to být:
- Hysterické. Sentimentální. Zdlouhavé. Přepřávané symboly. Propaganda.
- Ale nebylo! Bylo to dobré.
- Velký divadelní zážitek, vžití se do postav, silná výpověď.
- Přestože je na představení vidět režie a některé textové pasáže jsou naivní, představení působí pravdivě.
- Dobře zvolená hudba.
- Scéna s matkou = pěkný scizovák.
- Občas pocit předvídatelnosti (vše se 4x opakuje, ale je to kvalitně 4x jinak, tudíž to tolik nevadí).

reakce publika

Téma se mi nelíbilo, bylo moc vážné, kdybych věděla, do čeho jdu, tak možná ani nejdu. Ale musím uznat, že se mi to nakonec moc líbilo a symbolika byla skvělá. (Sára)

Nevím, zda se téma některých až moc nedotklo. Já sobně z toho mám smíšené pocity. Musím ale říct, že mě příběh opravdu zaujal. Byl silnej. (Tomáš)

Divadlo Vydýcháno – Quentin, stát se legendou

recenze

Jelikož jsem od tohoto souboru již pár inscenací viděla, musím se přiznat, že zpočátku mi představení přišlo trochu chudší. Zdálo se mi, že vtipy by se daly podat lépe, že je energie méně než obvykle. Jenže potom hra nabrala na zajímavosti – jak v zápletkce, tak ve výstupech obecně a ve formě zpracování. Obzvláště mě zaujal nápad, tudíž spojení Quentina Tarantina s Rychlými šípy od Foglara. Užila jsem si odkrývání členů Foglarova gangu, přišlo to nenásilně a vtipně. Dle mého názoru umí tento soubor skvěle pracovat s absurdním humorem a navíc ho podá s grácií. Konec byl na celé hře zaručeně nejlepší, proběhlo vyvrcholení jak děje, tak absurdity, a dohromady to spolu hezky klapalo.

Denisa Černá

rozhovor s režisérem Lukášem Horáčkem

Proč zrovna Tarantino a Foglar?

Začali jsme od tematizace násilí, čehož je Tarantino klasičkou ukázkou – speciálně ve filmu. Nechtěli jsme ale na jevišti nikoho vraždit a používat sprostá slova. Hledali jsme, kde se v české literatuře dají najít nějaké gangy a skončilo to u jazyka Rychlých šípů. Ten se začal pěkně propojovat s Tarantinovskými motivy.

Mám dotaz ke krvi na košilích – znamená to něco konkrétního?

Všichni špatně dopadnou a od začátku je to víceméně předurčené, takže je kostým zvolený podle toho. Není realistický, protože osud postav je už předem sepsaný.

Preferujete hraní komedií podobného rázu, nebo spíš vážných věcí?

Soubor se hodně obměnil, takže se nedá mluvit o nějaké kontinuitě. Kdysi jsme dělali dost vážnou věc – Try again later. Holky elky jsou na hraně, ale to už je taky dřevní dávnověk. My vlastně většinou děláme vážné věci, stejně jako Tarantino, ale je tu silný nadhled. Taky hodně záleží na tom, jaká skupina se sejde, protože nejsme ročník, ale jejich výběr.

Co je vaším největším nepřítelem při tvorbě inscenace?

Různá míra divadelní zkušenosti a porozumění divadelnímu jazyku. Při samotné realizaci je to technika.

Denisa Černá

zápis z diskuse

Názory diváků:

- Uprostřed představení nastal nepochopitelný zlom, první polovina byla autorská, druhá spíše převzatá.
- Dobré herecké výkony.
- Jeden z diváků měl „mozkový rozstřel“. Přišlo mu to zmatečné, ale zmatek se mu líbil. Byl to moc hezký zmatek.
- Občas moc rozfázované, ale hezká atmosféra.
- Působilo to chaoticky.
- Jedna nejmenovaná divačka doporučuje pevné pohyby. Lidé plápolají jako ve větru.

Názory lektorů:

- Jsou rozpolcení.
- Jedna polovina:
  - Bezvadná energie, šikovný soubor, skvělý nápad... ale to je vše. Nevyužili svého potenciálu, celé představení dává dojem, že je napůl.
  - Nemá parametry divadelního představení.
  - Nejlepší části byly autorské (Piš a hlavně škrtej.).
- Druhá polovina:
  - Ze začátku možná povrchní, pak zábava.
  - Přístup k představení má logiku (protože Tarantino ji nemá).
  - Drží to pohromadě, má to smysl.
  - Spokojenost, nehledáme v tom nic víc jak divadlo.
  - Možná doporučujeme méně freestyleového herectví.
  - Petr Váša by to klidně viděl znovu.

reakce publika

Bohužel tento styl humoru se mi nelíbí, ale pokud Vám není cizí, určitě byste si představení užili. Záleží na tom, co je Váš šálek kávy. (Honza)

Supr. Toť vše. (Ondra)

Divadlo SoliTEater – Léčitel

recenze

Inscenace Léčitel nás zavádí do složitého světa potulného léčitele Francise Hardyho (přezdívaného ÚŽASNÝ Frank Hardy), jeho manželky Grace a jeho manažera Teddyho.

Osobně mě nejdříve zaskočila forma inscenace. Četla jsem totiž scénář, který je napsán v podobě čtyř dlouhých monologů tří postav, přičemž při každém monologu je na jevišti přítomen pouze mluvčí. Naproti tomu byl Léčitel od SoliTEateru seškrtnán a přepsán tak, že se monology všech postav prolínaly. Určitě měla tato forma zpracování své kouzlo a funkci, ale musím přiznat, že mě více oslovil originál s dlouhými monology. Lépe jsem se orientovala v příběhu a měl pro mě lepší návaznost.

Hned na začátku jsem si (při Frankovu monologu) všimla, jak je na pozadí ztvárněna Grace. Po celou dobu, co Frank mluvil, totiž vypadala naprosto ztrhaně, obsluhovala se z lahve nějakého

alkoholu a nejednou si do hrsti nasypala pilulky antidepresiv, aby je hned spolkla a zapila dalším alkoholem. Líbilo se mi, že jsem se nemusela přímo soustředit na Franka a stejně jsem se účastnila některé části příběhu.

Další věc, kterou jsem si uvědomila už při čtení scénáře, byla skutečná hlavní postava příběhu. Může se jím sice zdát Francis a jeho léčitelsví, ale mnohem víc mou pozornost upoutal Teddy a Grace, jejichž verze příběhu byly zajímavější a srdceryvnější. Úplně jistoty jsem nabyla ve chvíli, kdy jsem si dala dohromady příchod a odchod Teddyho ze scény – na začátku přišel v klobouku a saku, které si poté svlékl; na konci se za štronza ostatních dvou postav zase oblékl a odešel. V tu chvíli jsem si byla 100% jistá, že je příběh vlastně jen o něm.

Natálie Kučerová

rozhovor s hercem Jiřím Dědourkem

Proč jste si vybrali zrovna Léčitele?

Téma jako takové je velmi hluboké. Originální text jsou čtyři monology, které jsme se naučili a které jsme zkoušeli inscenovat. Ale scénář byl strašlivě dlouhý, takže ho náš režisér sestříhal do této podoby a tím nás všechny tři dostal na jeviště zároveň. Ze čtyř monologů tří postav tak vzniklo toto velmi silné téma, které se nám zdá hezké tím, že je hodně dramatické.

Potýkali jste se během zkoušek s nějakými problémy?

Největší problém byl s textem. Nejdříve jsme se ho totiž naučili v originální verzi, ale poté byl zkrácen –

stále se mi stává, že se mi při hraní vybaví repliky, které jsme vyškrtli. To byl tedy největší problém, jinak to celkem šlo.

Jak jste přišli na nápad složit herecký „tým“ z několika různých souborů?

Úplně jako první to napadlo pana Libora Ulovce ze SoliTEateru, který díky tomu, že se vzájemně známe a sledujeme svá představení, mohl vybrat herce, kteří by se pro roli Franka, Grace a Teddyho hodili. Vybíral je na základě charakteru – na jevišti to pak vypadá přirozeněji. Například já bych nemohl hrát nic jiného, než role typové podobné Teddymu.

Natálie Kučerová

zápis z diskuse

Názory diváků:

- bavily vztahy, napětí, minimalismus, text se líbil
- tempo bylo pomalé, diváci neudrželi pozornost
- nepochopení děje

Názory porotců:

- líbí se téma pochyb a herecká síla, kterou soubor oplývá, sóla skvěle zahráná
- ztracení se v dějové lince, až moc rozházených informací, boj s rámováním děje
- nejasná myšlenka – pozornost se zaměřovala spíš na způsob, jakým se hraje, než na obsah
- potřeba vyrýsování – jednou se jedná o tady a teď, podruhé o oživení vzpomínky, potom zase o retrospektivu...
- není zřejmý cíl, potřeba zdůraznit vztahy mezi postavami
- hlavní postava má zřejmě mytologický podtext

reakce publika

Bylo to dost únavné, ale možná je to tím, že už je třetí den festivalu. Každopádně mě to neuzaujalo jako hra, ale herecké výkony byly moc pěkné. (Sára)

Podle mého názoru chyběla preciznost herců, ale nevím, zda by text zachránila. Pořádně nebylo jasné, co se vlastně děje, ale pochopit se to dalo. (Kuba)

Pro mě zmatené představení, kdy jsem nevěděl, o co vlastně jde a chvílemi se ztrácel. Celkově bych ho zkrátil. (Honza)

Divadlo komorní svět – Když se zhasne

recenze

Své devadesátiminutové představení nám předvedlo Divadlo komorní svět. Příběh vypráví o nespokojeném manželství a nalézání jisté šikovné únikové cesty. Jak vyřešit situaci, když váš protějšek k smrti nesnášíte, ale rozvést se s ním z jistých důvodů zkrátka nemůžete? S tím si Trevor a Nina v inscenaci *Když se zhasne* poradí. Skoro poradí.

První část představení, kterou bych označil za zhruba třetinu, se rozjela v plném proudu. Možná právě to bylo chybou. Začátek propletený výraznou energií a uspokojivým humorem totiž vystřídala postupně upadající dějová linie. Chvillemi se mi zdálo, že herci své postavy zbytečně moc přehrávali i na poměry komedie. Přirozeně vyplývající vtip se přeci jen jeví jako příjemnější a přijatelnější. Charaktery nedostaly směr, kterým by se mohly nadále vyvíjet. Jejich vystupování, jež mělo nejspíš sloužit právě jako hlavní vtip, po určitém časovém úseku přestalo být zajímavé a naopak se začalo

jevit jako poměrně nudné. Na můj vkus bylo představení příliš zdouhavé a táhlé. Naprostým fiaskem se pro mne stal konec vážného rázu, který se vylučoval se zbytkem představení, to však nebylo až takovou chybou souboru, jako autora hry.

Tomáš Archmann

rozhovor s režisérem Marianem Škorvagou

Herci se naposledy uklánějí, věnují publiku několik úsměvů a opouštějí scénu. Já zvedám hrnek, dopíjím zbytek kávy (studené jako psí čumák), chopím se mého velice důležitého poznámkového bloku a zacházím do zákulisí s úmyslem položit režisérovi hry, Marianu Škorvagovi, pár otázek.

Jak dlouho tuto hru hrajete?

Nevzpomínám si přesně, ale zhruba rok.

Jakým způsobem jste inscenaci dávali dohromady? Bylo zapotřebí udělat nějaké zásadní změny v předloze?

Spíše jsme se drželi scénáře a nic výraznějšího jsme s ním neprováděli.

Váš soubor funguje dva roky, jak vůbec vznikl?

Náhodně. Dali jsme se dohromady jako lidi, co chtěli dělat divadlo a chtěli nalézt nějaké společné cítění. Potkávali jsme se po různých divadlech a na různých projektech.

Tomáš Archmann

zápis z diskuse

Názory diváků:

- nesympatický scénář, příliš fyzického napětí v hercích, první a druhá část si odporují, velké mezery bez pointy
- herecká zdatnost, energie

Názory porotců:

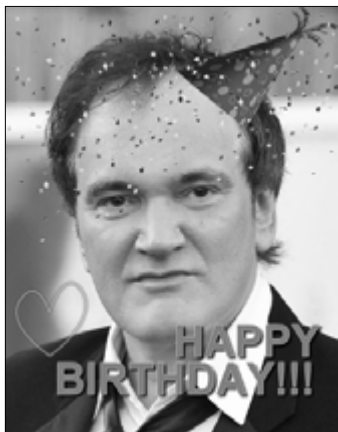
- fascinace tím, jak dokázali herci vydržet tak dlouho v napětí
- zahazování situací, charakterů, akcentování nedůležitých věcí
- obrovské tlačení na pilu, agresivní styl hraní
- potřeba škrtnat a ubrat, je tu ještě velká rezerva

reakce publika

Líbily se mi herecké výkony, ale hra se mi zdála příliš upovídaná. (Libor)

Mně bylo líto těch herců. Protože si myslím, že cedit krev takhle marně je opravdu smutné. Přišlo mi to příliš křečovitě. (Eva)

QUENTIN – BECOMING LEGENDARY

Jak jste se již dočetli, ve včerejším dni proběhlo představení inspirované tvorbou Quentina Tarantina. Soubor Vydýcháno nám v páteční večer podstrčil informaci, kterou jsme se samozřejmě rozhodli využít. Ale dost řeči okolo.

Quentin Tarantino včera oslavil své 52. narozeniny!

Wikipedia tvrdí, že se narodil 27. března 1963 v Knoxville v Tennessee, USA, díky čemuž byly naše bystré hlavy schopny vypočítat věk tohoto génia. Na počest jsme se rozhodli mu věnovat alespoň část našeho zpravodaje. Dokonce přinášíme i fotku z přísně tajné Tarantinovy oslavy narozenin.

Tak tedy, všechno nejlepší, Quintine!

Quentin má narozeniny, my máme přání jediný... ♥

soutěž

VEŘEJNÉ HLASOVÁNÍ O NEJOŠKLIVĚJŠÍ VÝRAZ ZAČÍNÁ!

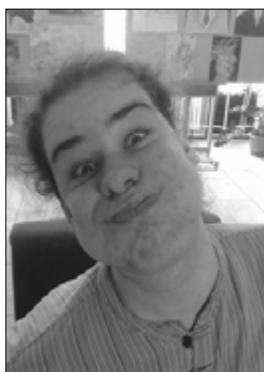
Vybrali jsme osm Vašich nejšerednějších obličejů a zde už jsou jen pro Vás. Způsob hlasování: napište na papírek níže uvedené **číslo svého favorita** a odevzdejte jej ve stánku. Máte na to celou sobotu, tak hurá do toho!

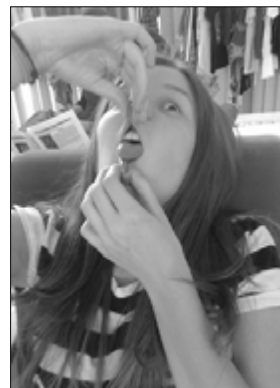
LUKÁŠ, ČÍSLO 1

MÍŠA, ČÍSLO 2

JAKUB, ČÍSLO 3

KEVINA, ČÍSLO 4

MICHAEL, ČÍSLO 5

KIKI, ČÍSLO 6

SÁŠA, ČÍSLO 7

LÉŇA, ČÍSLO 8

přemostěná věštírna

Prostory školy putují zuřivé vibrace. Jejich epicentrum se usídlilo u nás ve věštírně, a tak jsou dnes vnitřní zraky naplno otevřené. Čajové lístky bohužel stále mlčí, avšak my, všeznalé věštkyně, si neustále udržujeme pozitivní auru. Pro dnešek je dobré sníst lžici tymiánu (pochází ze Středomoří a moře je blahodárné na duši) a nadýchat se čerstvého citronu. Je to osvědčená věštecká metoda, jak zůstat vzhůru až do čtyř hodin měsíčních. Pokud však, dámy, máte své ženské období, pak si citron nedávejte. Snižuje produktivitu krvinek a mohou se vám silně nafouknout žíly.

A denní věštba zní: **Jsem kluk, nebo holka?**

JSEM KLUK!	JSEM HOLKA!	NEVÍM
Pokud nejste Jakub Hrůza, Vaše vlasy pravděpodobně nejsou dlouhé. Nemáte moc velká prsa, a jestli je Vám nad patnáct, pak gratulujeme – možná Vám už roste vous. Láska: Dnes to moc slavné nebude... ochablost. Ano, je to tak. Zdraví: Játra. Zkuste je šetřit. Tipy pro dnešní den: Dlouhání v nose, pivo, fotbal.	Vaše vlasy jsou dlouhé. Možná. Prsa máte většinou větší než opačné pohlaví, a pokud Vám roste vous, zjevně máte problém. Láska: Nastávají Vaše dny, nic zajímavého tedy nečekejte. Zdraví: Na přicházející bolesti doporučujeme pět ibalginů do hodiny. Možná šest, znáte to. Tipy pro dnešní den: Always nákupy. Jestli víte, co myslíme.	Očividně máte krátké i dlouhé vlasy, jedno prsa velké, druhé malé, vousy jen na půlce obličeje a prostě netušíte, co jste zač. Láska: Možná jste hermafroditní. To potom můžete provozovat sebe-lásku. To zní dobře, ne? Zdraví: Na tvory jako jste vy, je naše věštecká medicína krátká. Tipy pro dnešní den: Sundat kalhoty a zkontrolovat situaci tam dole. Třeba Vám to prozradí něco více o Vašem pohlaví.

Otázky&Odpovědi:

Je pravda, že je Jakub Hach retardovaný?

Drahý anonymo, na tvůj dotaz jsme se zeptaly křišťálové koule. Nejdřív byl k vidění Jakub v bílém, následně Jakub v černém a nakonec sto Jakubů Hachů vedle sebe. Nejsme si úplně jisty, co „Hach gen“ z vizí znamená, avšak rozhodně to není nic dobrého. Ano, správně, náš drahý anonymo. Jakub Hach je retardovaný.

Milujeme redakci a časopis! ♥ ♥ ♥

Obáváme se, že jste na špatném místě, uctívači. My jsme magická věštírna, žádná redakce, a už vůbec neprovozujeme časopis, nýbrž pravdivé a smrtelníkům nahánějící hrůzu věštby! Doporučujeme čajový sáček na čelo.

Moje dušička je moc nešťastná a já nevím, jestli to nemám všechno ukončit... Co myslíte? (Anonymka 17 se srdíčkem v depce)

Občas je dobré něco ukončit, protože vždy něco nového začne. Čajové lístky mlčí, ale věštba z pazourků jasně říká, že pokud se rozhodnete ukončit sebe, měli byste první našetřit peníze na pohřeb. Vaši rodiče přece nebudou platit na nějaké Vaše výmysly!

Chtěla bych se zeptat, jestli bych se měla stát spíš vědkyní, zpěvačkou, nebo policejní inspektorkou. Děkuji. (Somebody that you used to know) Somebody that we used to know, tvé jméno je plné kuráže. Jistě je zděděno po rodičích, na to my čich máme. Karty mluví jasně. Necht' se stanete... policejní inspektorkou!

Denisa Černá, Veronika Jelínková

strip

Zprvé chci říct, že se mi PřeMostěný zpravodaj velmi líbí. Především jeho velmi vtipná část – věštírna. Každé ráno si ho se svojí křesťanskou, někdy otravnou, kamarádkou (ano, je to Ester) čteme a náramně se u toho bavíme. Můj dotaz se týká zmiňované kamarádky. Poruší křesťan někdy desatero? Myslím, poruší ho znovu? (Obávám se o její duši.) (Oldíjadármám)

Věštírna není zábava, věštírna je seriózní záležitost. Vy i Vaše kamarádka shníjete v pekle. Hezký den.

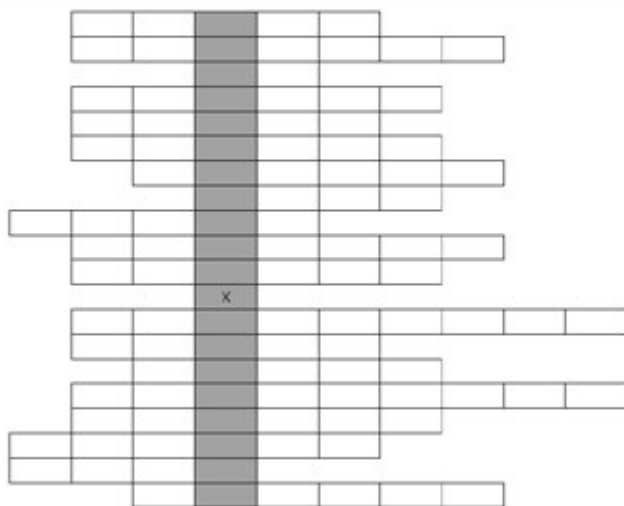
Milá věštírno, mám trápení. Bojím se, že konzistence chilli papriček je pro mého netopýra velmi vysoká. Podaří se mi naplnit sklenici mlékem, nebo mám spíše zvolit syfilisovou propisku? Děkuji. (X)

Drahé X, Váš dotaz se blyští jako drahokam na tarotových kartách. Doporučujeme Vašeho netopýra upéct na grilu, syfilis není dobrý pro jeho trávení. A mléko nechte Buddhovi, má ho rád.

Denisa Černá, Veronika Jelínková

KŘÍŽOVKA

Omámený Loza Pumpička se nechá vést dívkou, jejího ne příliš velkého obydlí. Dveře jsou ze starého masivního dřeva s vyřezávanými motivy, které připomínají obličej usmívajících se dětí i vyděšených starců. Rytčířova odvaha jde stranou a od dveří se otáčí, když ho dívka popostrčí a on otvírá dveře do ... (tajenka)

1. Říká se, že nemají duši.
2. Kdyby byl na noze, byl by to nánozek.
3. Když CH napíšeš jako dvě písmena.
4. Je placatá.
5. 78% dusíku, 21% kyslíku a 1% ostatních plynů
6. Nevolá se s ním a je v autě.
7. Není to lžice.
8. Jmenuje se Amálka.
9. Lahev s francouzským přízvukem.
10. Není o času po hádce a je pro děti.
11. Ovesná i sněhová.
12. Reakce na Barboru i rostlina.
13. Když jsou dvě, tak tvoří celek.
14. Každé ráno ho nenávidíš.
15. Pod vodou je jen metaforicky.
16. Hlemýžď bez domečku.
17. Příště tě kousne.
18. 8-2
19. Místo, kde se chodí pěšky.

program

na sobotu 28.3.

9:00-13:00 Semináře

14:00 Kabaret Sauvignon – První sběr

15:00 Divadlo bez pravidel – Vzpomínka

15:30 A BASTA DeKA! Plzeň – Třídní sraz

16:10 Diskuze

17:00 Vdova po kapitánovi dunajské paroplavební společnosti – Nářek mravence

19:00 Crossroads – Perseidy

20:30 Alterna Poetika – Prokletí

21:30 Diskuze

HERKUL

Babičkářství

HANJA

MINISTERSTVO KULTURY

DAVID HOMOLA

TRIÁDA

FRAGMENT

HOST
nakladatelství

divadlo
ODE
VSAD

C<OK

catchii

catchii

HASMAN